

Κατά Λουκάν (ιγ΄ 10-17)

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἕτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· ἕξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; Ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἦν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτώ ἕτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνο, ἐδίδασκε ἕνα Σάββατον ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν ἀπὸ τὰς συναγωγὰς. Καὶ ἦτο ἐκεῖ μιὰ γυναῖκα, πού εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια καὶ ἦτο σκυμμένη καὶ δὲν μποροῦσε νὰ σταθῇ ὅλως διόλου ὀρθή. Ὄταν τὴν εἶδε ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐκάλεσε καὶ τῆς εἶπε, «Γυναῖκα, εἶσαι ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια σου»· καὶ ἔβαλε ἐπάνω τῆς τὰ χέρια, αὐτὴ δὲ ἀμέσως ἀνωρθώθηκε καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἐλαβε τότε τὸν λόγον ὁ ἀρχισυναγωγός, ἀγανακτισμένος διότι ὁ Ἰησοῦς ἐθεράπευσε κατὰ τὸ Σάββατον, καὶ εἶπε εἰς ἐκείνους πού παρευρίσκοντο ἐκεῖ, «Υπάρχουν ἕξι ἡμέρες πού ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία· τότε νὰ ἔρχεσθε καὶ νὰ θεραπεύεσθε καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου». Ὁ Κύριος ἀπεκρίθη, «Υποκριτά, δὲν λύνει καθένας ἀπὸ σᾶς, κατὰ τὸ Σάββατον, τὸ βόδι τοῦ ἢ τὸν ὄνον τοῦ ἀπὸ τὸν σταῦλον καὶ τὸν φέρνει νὰ τὸν ποτίσῃ; Αὐτὴ δὲ πού εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ καὶ τὴν εἶχε δεμένη ὁ Σατανᾶς ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὰ δεσμὰ αὐτὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου;». Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ, ὅλοι οἱ ἀντίπαλοί του ἐντροπιάζοντο, ἐνῶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔχαιρε δι΄ ὅλα τὰ ἐνδοξα πρᾶγματα πού αὐτὸς ἔκανε.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, 8/12/2019

Προς Εφεσίους (δ΄ 1 - 7)

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἶς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἶς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, σὰς προτρέπω ἐγὼ ὁ φυλακισμένος διὰ τὸν Κύριον, νὰ φέρεσθε ἀντάξια πρὸς τὴν κλήσιν, τὴν ὁποῖαν ἐλάβετε, μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην καὶ πραότητα, μὲ ὑπομονὴν εἰς τὸ νὰ ἀνέχεσθε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην, καὶ νὰ φροντίζετε νὰ διατηρῆτε τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος διὰ τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης. Ἐνα σῶμα ὑπάρχει καὶ ἕνα Πνεῦμα, καθὼς καὶ μία εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς κλήσεώς σας, τὴν ὁποῖαν ἐλάβετε. Ἐνας Κύριος, μία πίστις, ἕνα βάπτισμα, ἕνας Θεὸς καὶ Πατέρας ὄλων, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεράνω ὄλων καὶ δι΄ ὄλων καὶ εἰς ὅλους ἐμᾶς. Ἄλλ΄ εἰς τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς ἐδόθηκε ἡ χάρις σύμφωνα πρὸς τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.